

13 Юний. — Въ 4 часа сутринята дружинитѣ бѣха готови за пътѣ, споредѣ както бѣше заповѣдано. Съ свити шинели прѣзъ рамо и съ торби на гърба, опълченцитѣ чакаха заповѣдъ за трѣгване и едва слѣдѣ два часа я дочекаха.

Съ такива постоянни чакания и нецѣлесъобразни распорѣждания отъ страна на щаба на опълчението, генералъ Столѣтовъ не съвсѣмъ добръ бѣ расположилъ къмъ себе си не само офицеритѣ, но и долнитѣ чинове. Неговитѣ распорѣждания и дѣйствия се критикуваха открито. При това, офицеритѣ му прикачваха всевъзможни, не съвсѣмъ прилични епитети.

— Съ такива распорѣждания далеко не се отива и ще останемъ безъ хора, казваха едни.

— Напротивъ, генерала обладава необходимитѣ доблести. Но нему му бърка по нѣкога виното и ракията, се обаждаше нѣкой защитникъ, съ мечешка услуга.

До колко справедливи горнитѣ отзиви, азъ не мога да се произнеса, а ги отбѣлѣзвамъ просто, като отзиви на нѣкой отъ подчиненитѣ за своя началникъ. Справедливостта го изисква, обаче, да кажа, че тѣзи отзиви се прѣскаха отъ офицеритѣ отъ 3-я дружина, които си позволяваха, по нѣкой пътъ въ лицето на генерала да критикуватъ дѣйствията му.

Ето единъ отъ многото случаи :

На 8-й Юний опълчението бѣ пристигнало въ с. П., гдѣто се расположи на бивуакъ, който, впрочемъ, никакъ не отговаряше на изискуемитѣ се условия, толкова повече, че не далеко имаше по-добро и сухо мѣсто.

— Павелъ Петровичъ, нима на това мѣсто може да се спи? се обърна щаб.-кап. Усовъ къмъ дружинния командиръ. „Помилуйте“ ний ще се поболимъ тукъ отъ трѣска.

— Е, че какво ще ми заповѣдате да правя, когато генерала тѣй иска! отговори Калитинъ ядосано.

— Идете и му кажете, каза първия.

Дружинния командиръ стана и отиде при генерала. Не се изменила ни половинъ часъ, когато той се завърна на бивуака до толкова блѣденъ и раздраженъ, щото на себе си не приличаше.

— Разругахме се съ генерала, каза подполк. Калитинъ.

Слѣдъ малко послѣдва распорѣждане, опълчението да се прѣмѣсти на по-сгодното мѣсто.

Сжщо и днесъ глухо незадоволствие се чуваше отъ всѣкадѣ.